

УДК 728.51

**ОСОБЛИВОСТІ МІСТОБУДІВНОЇ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛІВ СПОРТИВНО-ТУРИСТИЧНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ**

Бородай Дмитро Сергійович, кандидат архітектури, доцент кафедри АтаІВ, Сумський національний аграрний університет (Україна)

Першочерговим завданням при визначенні особливостей архітектурної організації даних об'єктів є порівняльний аналіз функціонально-планувальної структури спортивно-туристичних готелів і готелів загального типу.

Порівняльний аналіз готелів загального типу та спортивно-туристичного призначення здійснено за двома критеріями: розміщенням у містобудівній структурі та функціонально-планувальною організацією.

При дослідженні містобудівних особливостей визначених об'єктів, виявлено наступні варіанти їх розміщення: діловий центр міста, периферійні райони міста, поблизу спортивного об'єкту, в структурі спортивного центру, в структурі курортного центру, в ландшафтному середовищі поза межами міста. Отже, для готелів загального типу найбільш характерними варіантами розміщення є діловий центр міста, а також периферійні райони міста. Готелі спортивно-туристичного призначення характеризуються розміщенням в структурі спортивних центрів, в позаміських ландшафтних зонах, поблизу спортивних об'єктів. В курортних центрах можливим є розміщення як спортивно-туристичних готелів, так і загального типу.

В процесі порівняльного аналізу функціонально-планувальної структури, визначені приміщення громадського призначення, які є найбільш характерними для обох типів готельних підприємств, а саме: ресторан, кафе, бар, конференц-зал, бізнес-центр, відділення банку, салон краси, екскурсійне бюро, нічний клуб, зал для боулінгу, кімнати відпочинку, тренажерний зал, басейн, пункти прокату спортивного інвентарю, спа-центр з сауною, тренерсько-інструкторські приміщення, кабінети учбово-методичних занять, медичний пункт. Таким чином, для спортивно-туристичних готелів характерною є наявність розвинутої інфраструктури приміщень спортивно-оздоровчого та розважального призначення, а для готелів загального типу - ділового призначення.

Приклади зарубіжного досвіду будівництва спортивно-туристичних готелів вказують на те, що більшість з них розташовані в розвинутих курортних зонах, сприятливих для занять спортом, в районах розвитку гірськолижного спорту, а також у складі спортивних комплексів, які акцентовані на лижно-біатлонний та гірськолижний спорт.

УДК 711.5.021.2

**ПЕРШІ КРОКИ ДО ВИВЧЕННЯ АРХІТЕКТУРИ МІСТА ШЛЯХОМ ВИКОНАННЯ
ЗАРИСОВОК**

Острогляд Олена Володимирівна, старший викладач кафедри основ архітектури, Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка (Україна)

Завдяки рисунку архітектор має можливість постійно переосмислювати себе та свій творчий рівень у процесі ознайомлення, вивчення та пізнання архітектури. Мова архітектурного рисунку змінюється, але мовний запас залишається. Ідеї та задуми

реалізуються у вигляді ліній, їх скупчення, поєднання із плямою у перших швидких зарисовках, скетчах до опрацьованого до деталей проекту, а згодом і у сам об'єкт. Рисування завжди було головним засобом висловлювання власної думки архітектором робота якого завжди поділялася на два етапи. Першим етапом був процес знаходження, вигадання, уяви ідеї архітектурного об'єкту, цей процес здійснювався за допомогою рисунку. Другим етапом було будівництво – реалізація архітектурних пошуків згідно розробленого проекту.

Завдяки рисунку з натури архітектор вивчає архітектурні об'єкти, розвиває почуття співмасштабності та пропорцій. Також рисування архітектурних об'єктів допомагає у створенні власних образів, максимально точної передачі думки та настрою автора на папері. Швидкі зарисовки загартовують та дисциплінують, вчать миттєво схоплювати пропорції, тренують око, розширюють світогляд, та сприйняття різності. Адже при рисуванні доводиться мислити масштабно, наприклад, сприймати об'єкт не обмежуючись кутом зору людини, а дивитися ніби через ширококутну лінзу.

Архітектурна зарисовка, на відміну від архітектурного рисунку, це неточне зображення, і розглядається лише як засіб спілкування для передачі чи збереження первинної інформації чи образу. Цей вид рисунку як складова архітектурної творчості показує процес створення крізь внутрішній діалог архітекторів протягом століть, первинний процес творення залишається незмінним. Зарисовка виконує функцію: запам'ятовування, відкриття, творення процесу, комунікації, візуалізації, оцінки.

Архітектор, який прагне розвитку має подорожувати і наочно досліджувати архітектурні об'єкти та їх взаємодію із оточуючим середовищем, засобами рисунку.